

TRAMPSKÝ SPRÁVODAJ

tramp klubu bratislava

Číslo 331 - 334

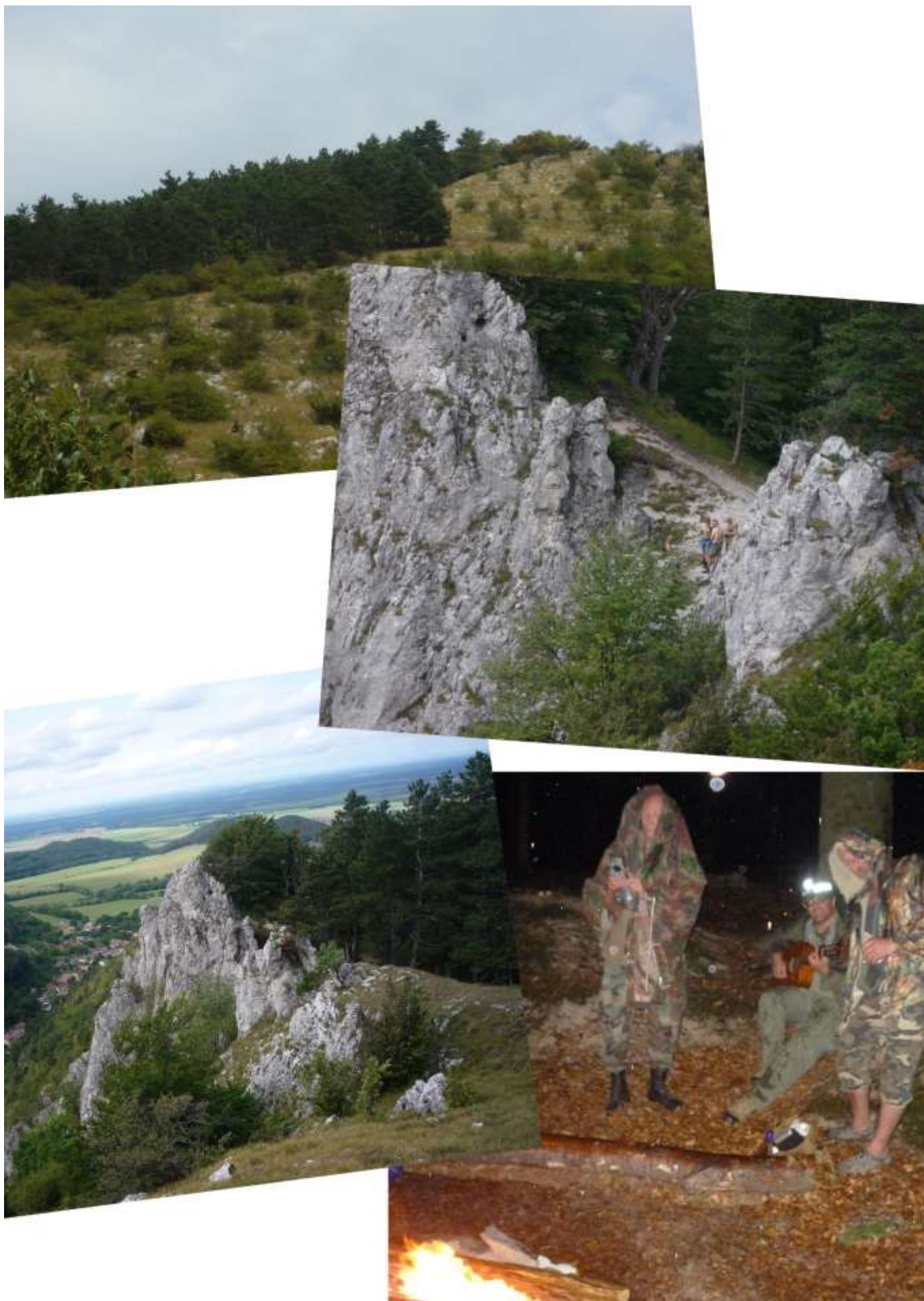
September - December 2020





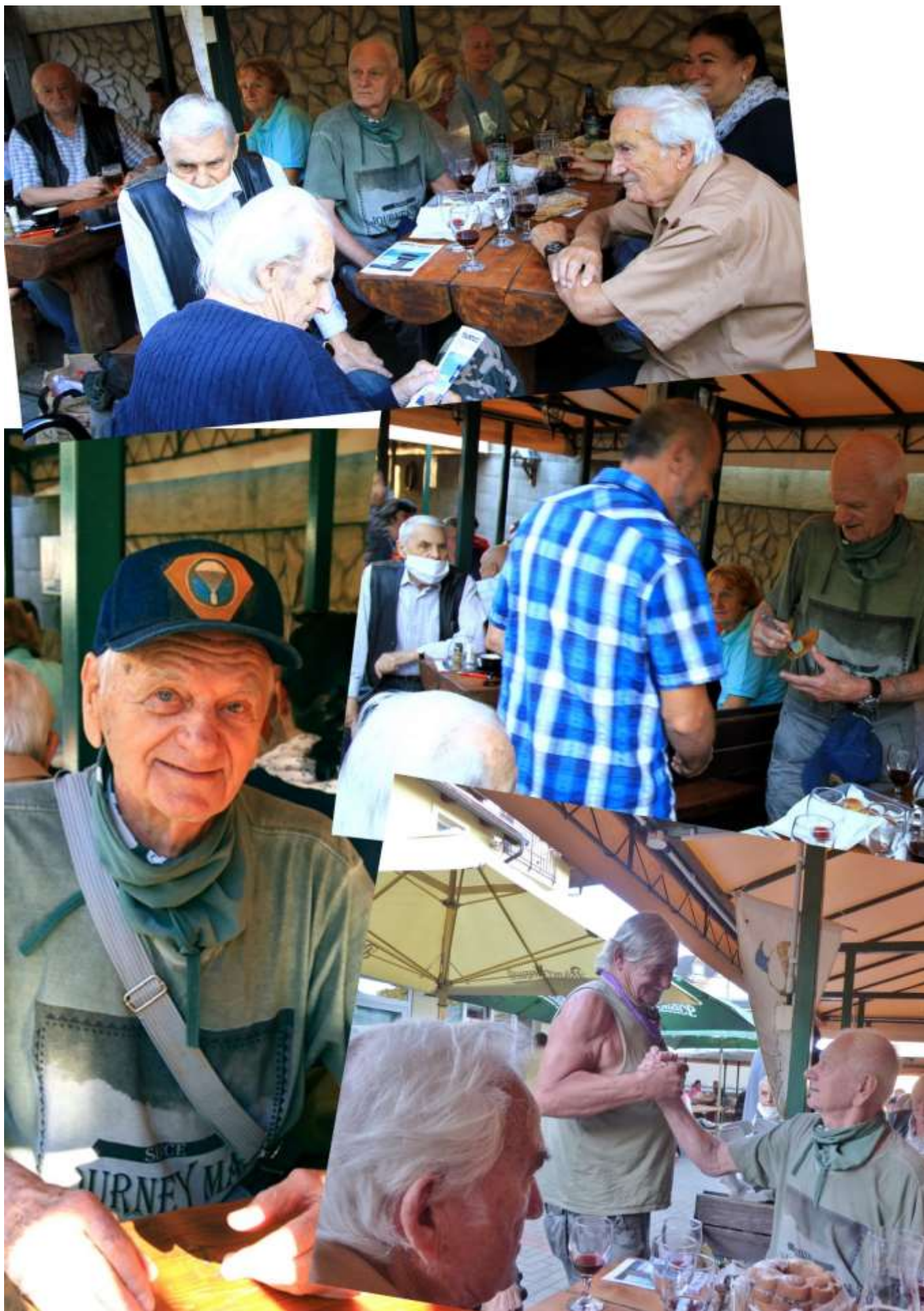
Rozhledna Čechovka, str. 10







Augustové stretnutie Tramp klubu Bratislava na Slamke, str. 11



Augustové stretnutie Tramp klubu Bratislava na Slamke, str. 11





Letné vystúpenia kapely Pečaringo: Country Lodénica Piešťany, Radnica Pezinok, Kuchyňa, Mark Twain – BA, str. 26

Milí kamaráti, čitatelia Trampského spravodaja, mesačníka nášho Tramp klubu Bratislava – zvyčajne sa takto začínali niektoré články či úvodníky.

Slovom „mesačník“ náš klubový časopis nebudeme môcť označovať, aspoň nie v najbližšej budúcnosti.

Neviditeľný, ale o to silnejší nepriateľ, zasiahol do životov nás všetkých. Obmedzil stretnutia v lese, na vode, pri ohni, pri hudbe ...

Korona kríza – ochorenie a obmedzenia s ním súvisiace nás poznamenali, rovnako ako poznamenali všetkých ľudí na celom svete. Niektorých až fatálne a žiaľ nezvratne.

Trampci zažili rôzne režimy, ktoré sa v Československu menili od počiatku vzniku trampingu v r. 1918. Väčšina režimov bola trampskému hnutiu neprajná. Trampci boli zvyknutí na obmedzovanie spoločných stretnutí, boli vystavení prenasledovaniu, zákazu stretávania sa. Vždy, aj za najťažších časov, si však vedeli poradiť. Láska k prírode, umenie v nej prežiť vo voľnom čase, kamarátstvo a trampská hudba - teda to, čo tvorí podstatu trampingu, ich za vyše sto rokov spájalo a ku stretnutiam napriek prekážkam vždy dochádzalo.

Ešte pred rokom, vlastne pred pár mesiacmi, by nikoho z nás ani nenapadlo, že niečo tak malé, neviditeľné môže vytvoriť tie najhoršie, aj keď pomyselné hranice a stratu možnosti stretávania sa. Nikto z nás si nevedel ani v najbujnejšej fantázii predstaviť udalosti a realitu, ktorú priniesol rok 2020. Rýchlo sme si museli zvyknúť na mnoho zmien. Vzájomná komunikácia začala prebiehať najmä prostredníctvom, telefónu, mailu a iných komunikačných aplikácií. Osobné stretnutia boli a sú obmedzené či zrušené. Rovnako tak boli zrušené aj naše spoločné stretnutia Tramp klubu na Slamke – Slamenej Búde na Kolibe.

V letných mesiacoch - po prekonaní prvej vlny zapríčinennej C 19, sme sa na Slamenej Búde po poslednom - februárovom TCB, opäť stretli.

Trampský spravodaj vychádza v závislosti od stretnutí. Preto vtedy vyšiel ako rozšírené **štvorčíslo: marec, apríl, máj, jún 2020** na júnovom stretnutí. Následne vyšlo **júlové a augustové** číslo.

Septembrový spravodaj bol už tesne pred vydaním. A potom prišiel opäť stop stretnutiam - aj nášho Tramp klubu. Keďže TCB sa nekonal, septembrové číslo som do tlače nedávala, dve tretiny výtlačkov sú totiž určené najmä pre účastníkov týchto stretnutí. Nádej, že sa stretneme, zostala nevyplnená kvôli zhoršeniu situácie a sprísneným opatreniam.

Napokon ale Trampský spravodaj vyšiel. Jeho distribúcia bude kvôli obmedzeniam zložitá a prebehne začiatkom r. 2021. Bolo ale potrebné ukončiť 28. ročník Trampského spravodaja ako klubového časopisu Tramp klubu Bratislava, ktorý vychádza od júna 1992. Posledným v r. 2020 je opäť **štvorčíslo: september až december 2020**, podľa čísla č. 331 – 334. A čo v ňom čitateľ nájde?

* Textová časť obsahuje:

- uverejnený celý Septembrový spravodaj (č. 331), tak ako mal pôvodne vyjsť
- pravidelné rubriky (oslávenci, zosnulí, správy z osád, zaujímavosti, niečo z histórie) s udalosťami tak, ako sa za štyri mesiace nazbierali

* Farebné stránky obsahujú:

- titulku, tento rok je na nej PF nášho „staršieho brata“ TCP - Tramp klubu Praha a znaky TCP a Tramp klubu Bratislava

- PF-ky, tak ako vždy na záver roka, ktoré prišli od kamarátov trampov zo Slovenska, Čiech, Moravy, Kanady, Austrálie
- fotky k rubrikám a článkom spomínaným v textovej časti

Nádej a viera v to, že sa spolu opäť stretneme, je v každom z nás.

Je ale jasné, že to tak skoro nebude.

Ako to bude so stretnutiami Tramp clubu a s vydávaním Trampského spravodaja v r. 2021 zatiaľ nevieme, uvidíme čo prinesie situácia v spoločnosti.

Verme však, že jar, tá ktorú nielen my trampy vždy túžobne očakávame, nám prinesie možnosť, aby sme sa v zdraví dočkali lepších časov a spoločných stretnutí.

Za redakciu Trampského spravodaja: Andy Bábovka

Suché chodníky, modrú oblohu a skoré spoločné stretnutie v novom roku 2021 praje:

Šerif TCB: Džipo

***Rada starších Tramp clubu Bratislava: Šaman Myšina, Pedro Kačínák,
Kali (zároveň pokladník TCB) a Andy Bábovka***

Redakcia Trampského spravodaja: Andy Bábovka, Lewis, Džipo

ROZHLADŇA ČECHOVKA, HORNÉ ORECHOVÉ

GPS: 48° 55' 18.2'' S / 18° 00' 38.55'' V – 394 m (údaj z mapy 387 m)

Trenčiansky kraj, okres Trenčín

Protipožiarnu vežu zaujímavej konštrukcie stavajú spolu s novou lesnou cestou na zalesnenej plochej kóte 394 m s názvom Čechovka na juhozápadných výbežkoch Bielych Karpát, 2 km západne od Horného Orechového. Tabuľa na veži avizuje, že po kolaudácii a otvorení tu bude prístup pre všetkých záujemcom. Veža vysoká 30,5 m je postavená z drevených nosníkov, vystužených kovovými žrdami, na oboch koncoch opatrených kovovými pätkami na vzájomné zoskrutkovanie prostredníctvom špeciálnych styčníkov. Prierez veže je štvorcový, pridané výstužné nosníky však z nej robia osemuholníkovú stavbu. Osem štvorcových vyhladkových plošín, na ktoré sa vystupuje po drevených schodíkoch, je nekrytých. Najvyššia deviata osemuholníková vyhladková plošina je zhora i zo strán krytá. Veža sľubuje pekné výhľady najmä na Považie a Strážovské vrchy a Považský Inovec z ním. K rozhľadni zatiaľ nevedie turistická značková trasa. Jedna z možností je odvieť sa z Trenčína autobusom (smer Hrabovka) k zastávke Závažie-cintorín (Orechové). Na toto miesto sa dá prísť aj pešo od železničnej stanice v Trenčíne (3 km), v závere po modrej značke. Odtiaľ ďalej na sever k pol kilometra vzdialenej diaľnici. Podchodom a potom doľava k Orechovskému potoku. Za ním po poľnej ceste, opäť v severnom smere, križujúc vedenie vysokého napätia, asi 300 m až k veľkému poľu. Po jeho ľavom okraji treba stúpať popri lese až k novej vyhladkovej besiedke nad Horným Orechovým. Za ňou je nová okružná lesná cesta. Treba ísť po nej doľava dohora až k rozhľadni. Spolu od cintorína sú to 3 km.

Text a foto (str. 2): Laco Khandl, júl 2019

PREPÁČTE

V augustovom TS č. 330, str. 9 v článku o rozlúčke so zosnulým Žeňom z TO Čierna labuť, zaúradoval trampský literárny škriatok. Na fotke v texte nie je Žeňo, ale jeho dvojča - brat Ondro.

Za omyl sa ospravedľňuje: Andy Bábovka

POĎAKOVANIE

Ďakujeme kamarátom za príspevok na vydávanie Trampského spravodaja.

Redakcia

OZNAM - ZMENA DÁTUMU KONANIA!

Koncert Hudba z trampíria – 100 rokov trampskej pesničky – Lucerna Praha (viď TS aug. '20, str. 15) sa z dôvodu opatrení kvôli C19 dňa 11. 10. 2020 **NEKONÁ**. Koncert sa prekladá na **28. marca 2021**. *Info str. 21+ 22 a plagát str. 33*



Augustové stretnutie Tramp clubu na Slamke sa tak ako predchádzajúce konalo za pekného, slnečného počasia. Po vyše roku konečne medzi kamarátov zavítal Jacky z TO Rudý šíp. Po úraze a operácii musí nosiť barly a tak sa pre neho cestovanie mhd stalo nie veľmi bezpečným. Preto sme mu s Kalim urobili sprievod a odprevadili ho z domu až na Slamku. Počas cesty Jacky zaujímavo rozprával o svojich zážitkoch, ktorých má ako paragán neúrekom. Pri množstve krklomných zoskokov sa mu nikdy nič vážne nestalo, a úraz sa mu stal doma, pri zakopnutí o koberec.

Keď sme prestupovali pri YMCA na trolejbus 203, na druhej strane priechodu, opierajúc sa o zábradlie, nám mával na pozdrav Šperhák z Osady veselých samotárov. Ako keby sme boli dohodnutí. Stretnutie kamarátov – 90 ročného Šperháka a 88 ročného Jackyho, ktorí od mladosti pochodili spolu po horách na vandroch mnohé kilometre, bolo po vyše roku veselé. Vidno, že toho veľa prežili, hneď spolu začali vtípkovať. Pridala sa k nám aj Šperhákova dcéra Katka. Neskôr v trolejbuse ďalší kamaráti, a tak sme vo väčšej partii dorazili na Slamenú búdu. Po šiestej šerif Džipo zahájil stretnutie. Uplynulý mesiac bol smutný, navždy odišlo niekoľko dobrých kamarátov.

Titulka: PF Tramp club Praha

Autor: TCP



Trampský spravodaj: **Mimoriadne 4-číslo september – december 2020**

Vydáva Tramp club Bratislava pre vnútornú potrebu. Trampský samizdat nie je distribuovaný v obchodnej sieti ani v sieti PNS.

Vydanie budúceho čísla v r. 2021 bude v závislosti od opatrení v súvislosti s C-19.

Príspevky do TS posielajte na adresu: trampsky.spravodaj@gmail.com

Redakcia: Andy Bábovka, Lewis, Džipo

Toto rozšírené 4-číslo vytvorili: Andy Bábovka, Kiri (fotky, titulka a zalomenie, príprava na tlač), **Džipo** (koláže PF)

Medzi nimi nečakane Pampúch z TO Game farm. Pripomenúť si ho prišli aj jeho spoluosadníci. Z osady Čierna labuť po dlhej chorobe to zas bol Žeňo. Zosnulým sme vzdali hold povstaním a spoločne zaspievali pieseň "Odešiel kamarád".

Narodeniny – to bola veselšia udalosť. Práve **Jackymu** sme blahoželali k 88. rokom a bolo vidno, že je rád opäť medzi kamarátmi. Zároveň sme mu po roku odovzdali ocenenie **Trampeký oskar** od TK Duha, spoluorganizátora 26. č.-s. potlachu v roku 2019 v Čebíne pri Brne. Každý s každým si mal čo porozprávať, ale najveselšie bolo pri Miléniu - stole kde sedávajú najstarší z nás. Je tam vždy plno a veselo. Šéf Slamky Robo opäť pripravil chlebíčky s chutnou nátierkou.

Na redakčnom stole bol nový Trampeký spravodaj č. 330 a nová Severka č. 2.

Článok: Andy Bábovka; Foto (str. 5+6): Džipo, Tatanka

Povstaňte kamaráti !



Nad našou **TO Zlatá líška** sa opäť rozprestrel čierny mrak.

Dňa 15. júna 2020 vo veku 70 rokov odišiel po dlhoboj chorobe do nenávratna náš ďalší kamarát a zakladajúci člen našej osady **Jozef Bednarič** prezývaný **Žalud**. Od mlada mal rád prírodu a s trampingom sa stretol už v skorom rannom veku školáka. Pri osadných táborákoch s ním bola vždy dobrá zábava.

V posledných rokoch ho už choroba do lesa a ani na jeho obľúbenú chatku a medzi kamarátov nepustila.

Na cintoríne v Rači sme sa s ním rozlúčili 18.6. 2020.

Jožko, budeš nám chýbať.

Za TO Zlatá líška Mono



So smútkom v srdci oznamujeme, že dňa 21. septembra nás navždy opustil kolega a priateľ Doc. Dušan Jursík, CSc, prezývaný Billy Kid.

Kruh sa uzavrel, kto zostáva v našich srdciach nezomiera

...

Billymu sme v našom časopise blahoželali takmer pred rokom - 5. októbra 2019 oslávil krásne jubileum – 90 rokov. Pri tejto príležitosti sme v októbrovom TS č. 320 uverejnili článok o jeho zaujímavom a plodnom pracovnom, športovom aj trampekým živote.

Spomienka na Billyho

Vyhasla zas jedna hviezda na tramskom nebi – osada smúti,
v myšlienkach kráčame s Tebou na poslednej púti
ďakujúc za to, že si tu s nami bol,
však osud tak rozhodol a stala sa jeho vôľa.
Tvoj čas sa naplnil,
už iná planéta Ťa volá,
pri svetle sviečky, pri jej plamienku,
venujeme Ti Billy tichú spomienku.

Belina zo Zálesáka sa s Billym lúči s touto básničkou

Česť ich pamiatke!
Tramp club Bratislava a Redakcia TS



Správy z osád

●● Trampovanie Veľkou Fatrou

V dňoch 11. až 14. augusta 2020 sme sa vybrali naša partia kamarátov zo Psích kráterov Fiko, Sova, Banjo, Peťo a Pedierko na vander cez Veľkú Fatru. Vlakom sme vyrazili z Bratislavy do Ružomberka, odtiaľ autobusom do Liptovských Revúc a vystúpili sme pri Teplej doline. Teplou dolinou a následne poriadnym stupákom, ktorý nám trval 3 hodiny, sme prišli k útulni Limba. Tam sa páslo stádo kráv aj býky.

Pre istotu sme jedného statného býka, sediaceho uprostred lesnej cesty vedúcej cez lúku k útulni, radšej obišli. Na útulni (pôvodne poľovnícka chatka) sme sa zvitáli s chatárom Vojtom a večer sme trávili pri ohníku a gitare. Spali sme vo vnútri.

Na druhý deň v stredu sme putovali hore na hrebeň a odtiaľ na vrch Rakytov kde boli krásne výhľady na kus Slovenska. Z Rakytova sme putovali lesmi a lúkami na vrchol Ploskej. Odtiaľ okolo salaša Kýšky, kde sa pásli ovce, až sme prišli večer na útulňu s názvom Salaš pod Suchým vrchom. Pôvodne to bol salaš a teraz to slúži ako útulňa. Večer sme si urobili na ohnisku teplé jedlá a pri ohníku a gitare sa k nám pripojili do spevu aj ďalší turisti, ktorí tam nocovali. V noci sme spali vonku pod širákom a zobudilo nás ručanie nejakého zvierat'a. A tak sme hádali či sa jedná o medveďa alebo jeleňa.

Na ďalší deň vo štvrtok sme pokračovali cez Ostredok, Krížnu až na búdu starého už nefungujúceho salaša na Smrekovici. Bola tam otvorená koliba a vonku ohnisko. Odtiaľ boli krásne výhľady. Kúsok nižšie bol ďalší salaš kde

bačovia na večer prišli aj so stádom kráv. Večer nechýbala gitara a naše tramské pesničky pekne ladili s cinganím kravských zvoncov. Na noc sme sa niektorí uložili do koliby a niektorí spali vonku. V noci sa spustila ale taká poriadna lejavica, že aj Fiko so Sovom, spiaci vonku na lúke pri kolibe sa presunuli dovnútra. Ráno kúsok okolo koliby vyhánali pastieri kravy a zaujímavo ladili kravské zvonce a bučanie so zborovým chrápaním v kolibe. Po raňajkách sme išli cez Malú Krížnu kosodrevinou pod Krížnou, kde má údajne ležovisko svorka vlkov. Pred obedom sme prišli do podhorskej dediny Turecká, odtiaľ autobusom do Banskej Bystrice a z nej vlakom do Bratislavy. Bolo výborne.

Článok a foto (str. 3): Pedierko, TO Divý kaktus



●● Trampovanie Karpatmi na konci leta 29. - 30.8. 2020

V sobotu 29. augusta sme sa stretli v Plaveckom Mikuláši títo kamaráti: Fiko, Sova, Palči, Peťo a Pedierko. Z Pl. Mikuláša sme išli peši cez Kršlenicu s krásnymi výhľadmi až na Amonovu lúku. Tu sme stretli kamarátov na vandri z STO Bratislava a TO Polnočný jazdec. Fikovi hovorili okoloidúci výletníci, že vyzerá úplne ako prezident Putin. Tak sme si robili srandu, že chýbajú tu už

len média, ktoré idú odhaliť, že Putin je v Karpatoch. Aj nám hovorili ako nám je veselo, že máme gitaru. Z Amonovej lúky sme išli cez Klokoč, odkiaľ boli krásne výhľady na značnú časť Karpát aj na Trnavu, až sme prišli pod vrch Mesačná, kde sme sa zložili pri jednom ohnisku pri studničke. Podvečer sme vybehli na Dlhý vrch, z ktorého boli tiež pekné výhľady. Tieto miesta nám poukazoval kamarát Sova. Večer bola dobrá nálada pri ohníku a gitare, ktorá pokračovala pod celtou, lebo sa spustila poriadna búrka a lejavica. Ešte šťastie, že sme mali ponatáňované cely, pod ktorými sa dalo výborne ukryť pred lejakom, zabávať sa, ale aj dobre spať. Ráno sme pokračovali cez sedlo Uhliská a cez dolinu pod Kršlenicou, v ktorej sú zaujímavé jaskyne, až do Plaveckého Mikuláša. Tam sme mali autá (kvôli silnejúcemu koronavírusu sme nepoužívali verejnú dopravu hoci pôvodne sme chceli a mala byť trochu iná trasa).

Na jednom kopci v mokrom teréne som sa aj dobre šmykol a o skalú som si aj poriadne porezal ruku, tak tam mám škrabanec ako by som robil pokrvné bratstvo.

Vander sa na konci leta vydaril. Bolo dobre, a aj určité niekedy kritické situácie sú bežnou súčasťou vandrov.

Článok a foto (str. 4): Peďierko TO Divý kaktus.

●●Dunajský pohár TOI v minifutbale, 4. – 6. septembra

TO ivanské zorganizovali na tradičnom fleku u Rusa 49. ročník Dunajského pohára v minifutbale na počesť mŕtvych kamarátov. Kamaráti od štvrtka chystali táborisko, aby boli trochu v predstihu a mohli sa zabávať- hodne sa narobili. Čas sa podpisuje na devastácii fleku a k tomu sa občas pripájajú aj "nežiadúci návštevníci". Zábava bola ozaj skvelá. V piatok muzikanti (Bocho, Charlie, Rišo, Korytnačka, Kali) vyhrávali do skorého rána. O kuchyňu bolo super postarané (Janko, Saša, Haluška, Bršo ...) a mnohí čo priniesli na spoločný stôl.

V sobotu prichádzali ďalší kamaráti. Po 10. hod. sa začal minifutbal. Bolo sedem mužstiev. Na mini ihrisku išlo mnohokrát do "tuhého", veď vyhrať DP znamená organizovať budúci ročník - a to je pre osadu česť. Občas bolo pritom aj kopa srandy. Medzi jednotlivými zápasmi prebiehala "Pätičková" (muži, ženy, deti).

Po zápase sme si pochutili na fazuľovici a opäť na prinesených dobrotách, bolo tiež pivo a hroznovka. O 18.30 štyria fakľonosiči zapálili na Šprickov pokyn slávnostnú pagodu za zvukov trampskej hymny (zahrali ju a tiež sa postarali o večernú zábavu - Bocho, Korytnačka, Snehulák, Rišo). Po chvíli ticha a položení venca na oheň za zosnulých, privítacom a ďakovacom ceremoniáli odovzdali usporiadatelia ceny za športové umiestnenia. TO Biely had (boli aj minuloroční víťazi), TO Dunaj, TO Pristaši. Ďalší obdržali ceny za Pätičkovú

(muži - Haluška, ženy - Katka, deti - Samo, a všetky deti dostali aj sladkosť). Najlepší strelec bol Dodo (TO Dunaj), dal 15 gólov. Rozdali sme upomienkové visačky, pozvánky a pamätné listy asi 75. účastníkom. Potom hudobníci hrali pre naše potešenie až do skorých ranných hodín. Bolo krásne počasie, čo dopomohlo aj k zdarnej akcii.

V nedeľu skoro ráno trochu spáchlo a bol poriadny vietor. Pobalili sme sa a pomaly sa rozpráchli do svojich domovov so vzájomným želaním skorého stretnutia sa.

Napísal a foto (str. 34): Šprickeľ

●● Výročný oheň - 75. rokov od založenia TO Askalona

Na júlovom stretnutí Tramp klubu na Slamke som obdržal pozvánku od kamaráta Billa z TO Askalona. Jasne a stručne na nej stálo, že sa mám dostaviť dňa 22. augusta 2020 na osadný flek TO Čierny medveď, nachádzajúci sa v okolí Zochovej chaty. A to pri príležitosti výročného ohňa - 75. rokov od založenia TO Askalona a zároveň osláv narodenín kamarátov Billa (70), a dvoch členov osady TO Čierny medveď - Kedro ml. (45) a Ivan (55). Pretože na Zoške som bol naposledy voľakedy v 80. r. min. storočia, pribral som si na pomoc kamaráta Halušku. Naše motto bolo: keď blúdiť po lese - tak vo dvojici sa to lepšie zvládne. Ale na stanici dostavníkov nás prekvapil Dano a ešte jeden tramp, ktorého meno mi vyšumelo z pamäti, za čo sa mu omlúvam. Dano nám povedal, že vie kde sa osada nachádza, tak nám odľahlo. Až dovtedy, kým sme nevystúpili z dostavníka a po občerstvení u Furmana vyrazili do okolitej prírody. S úsmevom na tvárach sme nasledovali nášho horského vodcu. Mozol nad našimi hlavami sústavne pridával na svojej inenzite a o chvíľu sme boli zaliati potom, ako keby sme vyhrali preteky v plávaní na 100 m. Pri nejakom cintoríne náš vodca zapochyboval o správnosti nášho smeru a rýchlo sa so spojovacou technikou spojil s osadou. Takže čelom vzad a naspäť na rázcestie. A tu už cesta prebiehala bez blúdenia. Blízkosť osady nám oznamovali na stromoch vkusne umiestnené a pripevnené fotografie čierneho medveďa so šípkami v udanom smere. A už nás vítajú prvé postavené vigvamy, čo znamená, že sme na osadnom potlachovisku. Zahulákali sme zborové AHÓJ! a pustili sa do výstavby nášho vigvamu. Naša skúsenosť nám vraví: najprv ubytovanie, potom zábava. Chudák Haluška, poriadne sa zapotil až vigvam postavil, ja som len asistoval.

Ďalší bojový úkol znel: zavesiť vlajku a zapísať svoje ctené mená do osadných kroník - stalo sa, Ó veľký Manitu! A už nastal čas zvitavania sa. Ruky sme mali utrasené ako správny sedlák seno v stodole, a chrby obúchané - hneď sme vedeli, kde sa nachádzajú lopatkové kosti. Ale najlepšie nás ešte čakalo. Kamarátky nás tak vybozkávali, že nám zostalo aj na ďalší výročný oheň. Podľa nášho odhadu sa nás tu nazbieralo vyše stovky, presné počty vedia osadníci. Flek sa nám páčil a ešte viac chalupka týčiaca sa nad potlachoviskom.

Návšteva sa nekonala, veď netreba našim očumovaním zaťažovať osadníkov - aj tak toho mali dosť s prípravami. Keď sme všetko presnorili a nezistili žiadne závady, usadili sme sa kde sa dalo a tichučko sledovali cvrkot okolo nás. Postupne sa k nám pridávali kamaráti a o chvíľu bolo okolo nás naozaj veselo. Debatovalo sa o všetkom možnom aj nemožnom ako na každom vandri.



Čas nezastavíš ani v lese a preto nadišla slávnostná chvíľa zapálenia výročného ohňa. Kamarát Typši z rady starších vyzval všetkých prítomných, aby sa sústredili okolo pagody, zachovali ticho a predniesol svoj príhovor. Počas neho zablahoževal oslávencom Billovi, Kedrovi ml. a Ivanovi k narodeninám. Potom Typši vyzval fakľonosičov k zapáleniu slávnostného ohňa pri príležitosti 75. výročia založenia TO Askalona. A hudba hrala a my ticho okolo ohňa sme sledovali ako na vrchole pagody pomaly dohorieva veniec z čečiny na počesť všetkých, ktorí sa odobrali na večný vander. Zaslúžia si aspoň tú minútu ticha od všetkých

zúčastnených. Mobilná technika sa postarala o zdokumentovanie priebehu zapálenia ohňa, takže ja zostávam bez komentáru. Hudba dohrala a okolo oslávencov sa utvorila dlhá šora, ako voľakedy pred obchodmi keď dovezli mak. A potom už bolo len veselo. Smena v poľnej kuchyni otvorila výdajňu a hladoši si začali pochutnávať na gulášiku. Všetci určite budú súhlasiť, že sa snažili a menáž bola vynikajúca. Okolo nás sa tvorili malé skupinky, v ktorých sa živo debatovalo. Najväčší nával bol však pri muzike a nekonečný rad sa vinul okolo lesného bufetu. Chlapci aj niektoré dievčatá hrali o dušu na svojich sladkých drevkách. A vynikli medzi nimi aj chalani z TO Nipigon. Dorazili aj tanečníčky zo Železnej. Tí čo ovládali tanečné variácie si aj zakrepčili na lesnej pôde. Ani dážď, ktorý sa spustil vo večerných hodinách, neohrozil zábavu. Osadníci ráтали aj s tým, lebo postavili dva veľké prístrešky, kam sme sa všetci natlačili. A pokračovalo sa ďalej. Ešte predtým náš obiehali osadníci a odovzdávali nám pamätné listy a camrátka. Pod prístreškom za krásneho cupotu dažďa sa mi zazdalo, že muzikantom ich struny nejako žiaria. A tak mi napadlo, že ich asi majú žeravé od toho hrania, o prstoch ani nehovorím. Okolo

1.00 nočného času mi nohy tak zdreveneli ako šteky vo vinohrade, že som to vzdal a zaliezol do vigvamu. Ešte dlho som počul veselú zábavu.

Ráno sme sa zobudili ako pokrčená nedeľná Pravda - zaraz som si spomenul na kamaráta Džambiho, ktorý vravieval: Príroda je krásna ale tvrdá ... Keď sme si ponaprávali kosti a spravili lesnú hygienu, začali sme baliť ako všetci okolo nás. Ešte sa prišiel s nami rozlúčiť oslávenec Bill aj s omladinou a podarovali nám výročné vlajočky. Po usušení vigvamu sme okolo obeda s pozdravom AHOJ! opustili potlachovisko TO Čierny medveď.

Za všetkých sa chcem poďakovať kamarátom a kamarátkam, ktorí tu skoro týždeň pripravovali všetko potrebné na výročný potlach. Všetko, čo sa týka hygieny, stravy a občerstvenia bolo super. Ešte raz dík.

Pozorovateľ Negro TO Kalimantan a Haluška zo Železnej, foto v texte: Haluška

●● Fotky 2020 – 5. september 2020

Prvý septembrový víkend sa bežná sto kamarátov zišlo na osadnom fleku TO Bojoví vlci na Volhovisku. Konala sa tam prehliadka prác trampských fotografov - skrátene nazývaná aj fotky. Túto zaujímavú akciu usporiadávajú s pomocou kamarátov Vajco a Pali z osady Bojoví vlci v 2-3 ročných intervaloch už od roku 2007. Mnohí prichádzajúci boli prekvapení, ako sa toto miesto od poslednej prehliadky zmenilo. Už vtedy bol les okolo osadného zrubu chorý, no za dva roky lykožrút svoje zničujúce dielo dokonal. Potom už len drevorubači suché smrekové výševy vypíli a odviezli. A teraz tu svieti „savana“ porastená žltou cez meter vysokou trávou. Na okraji posledného zbytku pôvodného smrekového lesa bolo na oceľovom lanku zavesených 20 rámov potiahnutých čiernym plátnom. Na nich 21 kamarátov predstavovalo to najlepšie, čo dokázali zachytiť z prírody objektívom svojho fotoaparátu. Lebo propozície sú jasné. Maximálne 10 fotiek prírody, nie ľudí v prírode. A bolo ozaj čo obdivovať. Od záberov zvierat a vtákov v prírode aj na hniezdach, krásne makro fotografie hmyzu, rastlín i celé série dokumentárnych záberov z potuliek kamarátov po vzdialených exotických krajinách i našom krásnom Slovensku. Pozoruhodné bolo experimentovanie niektorých s návratom k čiernobielej fotografii.

A ona naozaj nestratila svoju silu a výpovednú hodnotu. Tento rok bola účasť kamarátov väčšia ako po iné roky. Zišli sa všetci z okolitých zrubov, prišli z Rače, Vajnora, od Dunaja, zo Slnečného údolia, kamaráti z Handlovej, Komanč a Lenka zo Znojma a najdlhšiu cestu merala naša bývalá bratislavčanka Tehura. O 17. hodine Vajco s Palim zapálili slávnostný oheň, oficiálne nás privítali a pripomenuli kamarátov z ozaj blízkeho okolia, ktorí nás nedávno náhle opustili. Zaspievali sme si Vlajku - našu trampskú hymnu, a aj tú, čo sa spievala voľakedy - Hoj trampové a tuláci. Nakoniec Pali, hoci toto nie je súťaž, každému zúčastnenému fotografovi na pamiatku venoval

namaľovaný obrázok, perokresbu, rezbu v dreve, ktoré mu vyrobili kamaráti, s týmito krásnymi umeleckými vlohami. Toto odovzdávanie sa prekladalo s vystúpeniami kamarátov, ktorí pridali k tomuto krásnemu večeru svoje hudobné majstrovstvo. Zábava pokračovala až cez polnoc, keď posledných vytrvalcov rozohnala náhla letná búrka. Nedeľné ráno bolo mlhavé, no postupne sa vyčasil. Stany sa balili mokré, kto mohol pomohol kamarátom s navrátením fleku do pôvodného stavu, a potom sme sa pomaly rozchádzali. No z posledného podania si rúk, bolo jasné, že na ďalšej tejto akcii sa opäť stretneme.

Napísal: TS Benito, foto-koľáž (str. 7): Džipo

Náhodný úlovok

Nedávno som sa idúc z roboty zastavila na Trnavskom mýte - pre nás Bratislavčanov zostane navždy „Centrálne“ - a potešilo ma, že tam chlapi z antikvariátu mali ešte rozložený svoj stánok. Autobus mi mal prísť o 9 minút, tak som využila čas a tiež možnosť schovať sa do tieňa pred páliacim slniečkom a prezerala som si vyložené knihy. Medzi rôznymi žánrami som objavila útlu knižôčku s názvom „Zálesácka kuchyně“. Nazrela som ledabolo do knihy - a vrátila som sa do detstva, do doby, keď sme s otcom chodievali na vander a on mi rozprával ako pripraviť ohnisko a zapáliť oheň, že sa so sekerou neseká do zeme, rovnako tak s kudlou a iné rady (mimochodom dodnes si to pamätám). V knižke sú kreslené ilustrácie a popisky k nim a keďže sa knižka volá *Zálesácka kuchyně*, tak aj rôzne recepty a rady ako na to. Neváhala som a knižka je už moja, je spomienkou na krásne časy detstva strávené v lese pod stanom a pri táboráku.

Napísala a foto: Tatanġa, TO Starí tuláci, foto obálky knihy – str. 34



Napísali ste nám

Spomienky na TO Kalimantan

A zas nejaká tá správa z osady: rok 1972, pod Pasekami

Ako každý víkend, aj tento sme premenili na pracovný. Celý deň sa tvrdo pracovalo na výstavbe osady. Každý osadník tvrdo zarezával. Poslabší mali na starosti zháňanie a nosenie zásob paliva z okolitého lesa a udržiavanie ohňa. Výstavba už pokračovala bez osadníka Pind'a, ktorý bol pred časom vylúčený z osady, pre jeho odpor k manuálnej práci. Zároveň mu bola odobraná domovenka. Bez takého pracanta sa zaobídeme. Práca napredovala zabehaným tempom, každý si tvrdo odmakal svoj podiel na výstavbe osady. V týchto, pre nás rušných časoch, sa v osade nenachádzal žiadny odborník vo varení, takže naša strava pozostávala z KD dávok, čiže ohrievaných hotových jedál z konzerv a sáčkových polievok. Na to nám stačil vždy jeden 5 litrový kotlík. V našej chladničke, ktorá pozostávala z vyhlbenej jamy, obložená a navršená skalami z neďalekého potoka, sa vždy našlo niečo pre náš pitný režim, a keď nie, tak náš najmladší osadník Bombarder s radosťou sa presunul do vzdialenosti 5 km k Borinke na patričný nákup v miestnom konzume, alebo u Ruda. Veru, ani sme sa nenazdali a museli sme ukončiť pracovnú činnosť pre nedostatok denného svetla. Tak sa aj stalo. Nastal čas na oneskorený obed. Nikomu nevadilo, že sa krmíme iba ohriatymi konzervami. Keď sme sa nadlabali, usadili sme sa okolo ohníčka a kamaráti Čara a Zuzka naladili svoje nástroje. Týmto sa začala naša večerná oddychová zábava. Skrátka sme hulákali známe trampske pesničky na celý

les. A tak plynul čas. Ale len do 22. hodiny. Z hĺbky lesa sa ozývali podivné zvuky. Ako na povel sme všetci stíchli a zatajili dych. Lomoz medzi lesným porastom sa pomaly približoval. Osada bola zrazu na nohách a rýchlo sa vyzbrojovala, kto nožom, kto sekerou, lopatou, krompáčom, alebo konárom - ale poriadnym. A takto nachystaní sme očakávali, čo sa bude diať. Prvé, čo nás napadlo bolo, že miestni občania, ktorým sme boli trňom v oku, sa idú s nami ručne-stručne vysporiadať. Rozhodnutí nedať svoju osadu ani kožu len tak lacno, zaujali sme bojové stanoviská. Ale krvavá dráma sa nekonala. Na náš veľký údiv sa z lesného porastu vynoril nadávajúci kamarát TS Džambi - ale nám odľahlo, keď sa usadil k ohňu a my sme odložili svoje zbrane. Džambi nám vyrozprával svoj príbeh. Vyrzil si na vander, že nás prekvapí a pretože bol smädný (a kedy on nebol), zastavil sa u Ruda v miestnej hospode. Tam si uhasil svoj smäd a vyrzil k nám na osadu. Pretože si kapánek splietol cestu v lese a bez svetla sa predieral húštinou až pokým nevidel náš oheň.. A pretože Džambi bol postavičky zavalitej (paragan a v zálohe dôstojník ČSLA, tak lámal všetko, čo mu stálo v ceste, aby sa dostal k nám. To bol ten lomoz, čo sme počuli. Až teraz sme sa schuti zasmiali a pokračovali v zábave. Džambi nezabudol priniesť nejaké to občerstvenie, tak sme sa ponúkli. A je tu čas "ísť na kutě". Ako host'a sa patrilo uložiť ho do rozostavanej chalupy, ale Džambi to rázne odmietol so slovami: spať budem pri ohni a hotovo! A tak aj bolo. Za svitania som vyliezol z pelechu, aby som si uľavil. Náš paragan bol už hore a niečo si žundral popod nos. Potom sa vydal smerom, kde vychádza slnko. Mne to nedalo a tak som sa vydal za ním. Tichučko som sa za ním plížil, až pokiaľ sme nedorazili na čistinku. Tam sa Džambi zastavil a zadíval sa k nebu. Keď začalo vychádzať slnko, zalovil vo svojom mundúre a vylovil 1/2 kočiš koňaku, priložil k ústam v smere vychádzajúceho slnka a pomaly začal nasávať svoj obľúbený nápoj. A tu som konečne pochopil jeho slová, ktoré zneli: Niet nad východ slnka ...

Zaspomínal a napísal: Negro, TO Kalimantan

Tradícia rozhľadní

V minulom – augustovom čísle TS titulnú stranu tvorila novootvorená rozhľadňa na Devínskej Kobyle v Bratislave. Zaujímavý doplnok k histórii rozhľadní v našom hlavnom meste poslal Laco Khandl:

Výstavba rozhľadní v Európe v druhej polovici 19. storočia bola odrazom vrcholiacej éry romantizmu a zvýšeného záujmu o pekné výhľady a o prírodu a pobyt v nej. Na veľký význam rozhľadní (napríklad pri prezentácii miest) poukazuje aj príklad Eiffelovej veže v Paríži či vyhliadkovej rozhľadne na pražskom Petříne. V ostatných rokoch nastal v tejto otázke nový boom, najmä v strednej Európe pribúdajú stovky nových rozhľadní. V ČR je už vyše 400 rozhľadní, kamenných, murovaných, oceľových alebo drevených. Na Slovensku pred niekoľkými rokmi dosahoval zoznam rozhľadní len necelé tri tucty položiek, v súčasnosti je ich už dvojnásobok.

Tradíciu rozhľadní má aj Bratislava. Od roku 1875 do 1916 stála drevená rozhľadňa na Kamzíku a od roku 1878 oceľová rozhľadňa na Murmanskej výšine pri Horskom parku. Možno poznamenať, že ako rozhľadňu výletníci neraz nepovolene využívali aj drevenú triangulačnú vežu, ktorá stála koncom 40-tych rokov 20. storočia na vrchole Devínskej Kobyle. V súčasnosti sekundárne poslanie rozhľadní v Bratislave plnia televízna veža na Kamzíku a oceľový pylón Mosta SNP, v oboch prípadoch s vyhliadkovými kaviarňami.

Napísal: Laco Khamndl, Bratislava 15. apríla 2013

Ešte k rozhľadni na Devínskej Kobyle

Keď po roku 1996 vojsko znefunkčnilo bývalú raketovú základňu na vrchole Devínskej Kobyle a ako prebytočnú ju začalo ponúkať samosprávam a potom aj súkromníkom, objavili sa obavy, či znovu nebude vrchol známej lokality dlhé desaťročia neprístupný pre verejnosť. Do novín prenikli informácie, že zmluva na odkúpenie všetkých 15 objektov už bola uzavretá, ale pre neuhradenie predajnej ceny do dohodnutého termínu sa stala zmluva neplatnou. Ak by to takto nedopadlo, nemožno vylúčiť, že nový súkromný majiteľ všetkých objektov by ponechal a sfunkčnil betónové oplotenie celého areálu.

Preto som ako podpredseda Klubu slovenských turistov napísal v roku 2003 listy predsedovi Bratislavského samosprávneho kraja Ľ. Romanovi a starostom Devína a Dúbravky, aby sa podľa možnosti zasadili o opätovný voľný pohyb po vrchole kopca a o odovzdanie objektov (okrem podzemných síl pre rakety) pre organizované aktivity turistov, ochrancov prírody či prírodovedcov.

Nedlho potom ma pán Polakovič z Devínskej Novej Vsi požiadal o spoluprácu pri presadzovaní zámeru rozhľadne na Devínskej Kobyle, ktorú by riešilo občianske združenie, ktoré mienil založiť. Chcel, aby som pred rokovaním na Ministerstve obrany, ktoré vybavil, pripravil písomné podklady o potrebe novej rozhľadne na D. Kobyle. Na rokovanie sme už išli so spracovanými podkladmi. Žiaľ, nič sme vtedy nevybavili.

Keď sa pred šiestimi rokmi rozhodla samospráva Devínskej Novej Vsi stavať novú rozhľadňu, prizvala ma ako autora knihy *Rozhľadne na rokovanie* vo veci a vzápätí miestna televízia urobila so mnou rozhovor. Ja som zas pani redaktorku televízie pozval na rozhľadňu Koeningswarte nad rakúskou obcou Berg, urobila z toho reportáž do TV. Moje podklady a argumenty k výstavbe rozhľadne na Devínskej Kobyle som vtedy aktualizoval a doplnil a uverejnila ich aj miestna tlač v Devínskej Novej Vsi.

Podľa nedávnych novinových správ sú už predané dve tretiny zo všetkých pätnástich objektov na Devínskej Kobyle a obrana rokuje s magistrátom, či nemá záujem o ešte nepredané stavby.

To, že sa podarilo postaviť v lete 2020 na Devínskej Kobyle rozhľadňu, navyše zaujímavého vzhl'adu, treba považovať za záslužné. Rovnako je však mimoriadne významné, že sa tým odstránilo nebezpečenstvo ďalšieho dlhodobého uzatvorenia vrcholu Devínskej Kobyle pre verejnosť.

L. Khandl, september 2020

Hudba z trampíria – 100 rokov trampskej pesničky - LUCERNA Praha

Informácie od organizátorov o podujatí sme uverejnili v minulom čísle.

Vtedy verili, že koncert sa 11.10. bude konať. Žiaľ prešiel mesiac a situácia je iná.

Uverejňujeme vyjadrenie organizátorov, nový termín a plagát (viď str.20):

Ahoj přátelé - vystupující muzikanti,

*došlo k nejhoršímu a musíme přetáhnout (což jsme už udělali) **Hudbu z trampíria** na **28. března 2021**. Doufám, že Vám nemusíme psát proč, všichni v tom žijem Proto Vás prosím o Vaše brzké vyjádření k Vaší účasti. Doufám, že budete moci....*

Jsmo ze všeho s Jordánem rozladěni a doufám, že v březnu vše naladíme.....

Mějte krásné dny.

AHOJ. Pupa

Kamarádi, kamarádky a všetni priatelia a príznivci trampské písničky,
bohužel došlo v akcii Hudba z trampíria - Lucerna k zásadní **změně**. Odůvodňovat to
snad ani nemusíme. Vstupenky samozřejmě zůstávají v platnosti. Někdy je zkrátka
osud silnější než my. Mějte se všichni co nejlépe a zvládněte tuhle patálii ve zdraví.
Doufáme, že se všichni na jaře ve zdraví sejdeme v Lucerně.
Mějte krásný den ... a ať tramping nevyhyne i díky Vám.

Na jarní setkání s Vámi se těší Pupa, Jordán, všichni účinkující a pořadatelské zázemí, plagát str. 33

Povstaňte kamaráti !



S ľútosťou oznamujeme, že dňa 26. septembra nás vo veku 76 rokov navždy opustil „Tony Lovec“ - Anton Halas, člen TO Jicarilla a člen Tramp klubu Bratislava

Tramp, muzikant, spoluautor trampských časopisov, autor vynikajúcich literárnych spomienok na tramping na Dunaji a v Malých Karpatoch.

Jeho doménou bola mandolína, bol súčasťou muzikantskej partie, hrávajúcej na stretnutiach Tramp klubu, zúčastňoval sa a hrával na mnohých trampských potlachoch.

Na poslednú cestu mu zahrli a zaspievali kamaráti v Drevenej dedine na Žilinskej, kde si pravidelne každú stredu chodieval zahrať. Tramp club Bratislava



2. októbra vo veku 49 rokov zomrel náhle a bez rozlúčky kamarát „Peťo Rozhlasák“ - Peter Bázlik. Pracoval ako zvukár v Slovenskom rozhlase. Nenápadný chlapík, skrytý za mix pultom, ktorého si málokto z divákov všimal. A predsa bol súčasťou mnohých trampských stretnutí - tých kde bolo nevyhnutné ozvučenie hudobnej produkcie, vedel tiež poradiť spevákom ako zaobchádzať s mikrofónom.

Na slovensko-českom potlachu Kuchyňa - Buková v septembri 2018, za dažďa a vetra, spolu s aparátúrou skrytý pod plachtami, vydržal do konca zvučiť účinkujúcich a ešte s nimi vtipkoval.

Často a rád vo voľnom čase chodil do prírody, spolu so svojou mamou, o ktorú sa pekne staral. Počas niekoľkých rokov pravidelne na internete uverejňoval fotografiu rovnakého miesta a tiež aj množstvo fotiek prírody v Bratislave a okolí.

Info: Jožko Giuseppe a Andy Bábovka

S ľútosťou oznamujeme, že dňa 17. novembra navždy odišiel kamarát Zuzka Blinker Papír“ – Jozef Pekarčík, narodený 11.11.1953, člen TO Kalimantan. Posledná rozlúčka so zosnulým bola 20. novembra v bratislavskom krematóriu. AHOJ kamarát!

Negro šerif TO Kalimantan

Už nikdy si s kamarátmi na basu nezahrá „Harry“ - Jozef Černický, člen TO Askalona a člen TCB, narodený 26.11. 1933.

Pohreb sa uskutočnil 18. 12. v bratislavskom krematóriu.

Info Bill, TO Askalona



Dňa 21.12. 2020 zomrel kamarát „Teo“ Teodor Rajták, narodený 19.5. 1941. Poznali sme ho z potuliek Malými Karpatmi, pravidelne chodieval do Lesanky na Kačine. Vystrojený v kožených pumpkách s vysokými podkolenkami. Typickým pre neho bol suchý humor a Rumba čokoládka v batohu, ktorou ponúkal najmä nežné pohlavie. Posledná rozlúčka s ním bola 29.12. v bratislavskom krematóriu.

Info Ježek, Andy Bábovka

SPOMIENKA NA TONYHO LOVCA, TO JICARILLA

(13.4.1944 – 26.9. 2020),

TONY

... odešiel nám již navždy náš drahý kamarát... – zneli smutné tóny a slová krásnej trampskej pesničky v poslednú septembrovú stredu na „Žilinskej“. Takto symbolicky sa lúčili kamaráti s Tonym Lovcom, ktorý odišiel do večných lovísk.

Už nám nikdy nezahrá na svojej milovanej mandolíne, už nikdy nebudeme počuť „jeho hlas“.... Tu ďalšie slová sú zbytočné....

Posledná rozlúčka s Tonym, - Antonom Halasom sa konala v bratislavskom krematóriu 5. októbra 2020. A ako som mu sľúbila pri poslednej návšteve v nemocnici na Kramároch, na poslednej ceste ho sprevádzali tóny jeho obľúbenej pesničky *Nikdy se nevrátí pohádka mládí*, ktorú mu zahrli a zaspievali kamaráti Gombík, Charlie, Tibor a Jaro.

Tony, ani neviem ako, ale stal si sa mojím „trampským krstným otcom“ – veľmi si to vážim. Bolo mi ct'ou spoznať Ťa, bolo mi ct'ou, ako prvej čítať a prepisovať rukopis Tvojich spomienok - Karpatské vrchy. Aj teraz to mám pred očami – ja lúštim Tvoje minipísmenka, občas sa zasmejem len tak, pre



seba, a Ty z druhého konca miestnosti so širokým, potmehúdsnym úsmevom ukazuješ „No čo je? Čomu nerozumieš? Je to také smiešne?

Áno, bolo to smiešne, bolo to jedinečné a viem že „nikdy se nevráti“ .. už sa nikdy neuvidíme, už nikdy nebudeme počuť Tvoju excelentnú hru na mandolínu, ale navždy zostaneš v našich srdciach a spomienkach. Odpočívaj v pokoji a občas nám pošli z tých večných lovíšť pár pekných melódií. S úctou na Teba spomína

Šarlota alias Charlie, foto: Valéria

S Tonyho odchodom odišiel nielen dobrý muzikant, hráč na mandolínu. Po jeho skone už nezostal zo staršej generácie trampov nikto, kto by tak dobre vedel a najmä chcel písať o trampskom živote, osadách, prírode, tak ako to zažil on v období od 60. rokov min. storočia až po súčasnosť.



Písal pútavo, vtípne. Kto ho poznal a vedel, aký vie byť - najmä keď si vypil, nepríjemný, ani nechcel veriť, že tak dobre píše. K tomu mu, okrem danosti písať, pomáhali jeho archívne zápisky, spomienky, fotografie z trampského života na brehoch Dunaja a v lesoch Malých Karpát. Vychádzali na pokračovanie v Malokarpatskom občasníku v r. 2011 – 2015.

Lewis a ja sme mu pomáhali s prepisovaním rukopisov. Neskôr, keď sa rozhodol vydať spomienky knižne, pomohla som mu s gramatickou korekciou jeho knižky **Jicarilla 1963 - 2015**. Dodávam, že bolo toho málo, čo bolo treba opravovať či štylisticky upraviť. Tony písal na dobrej pravopisnej aj gramatickej úrovni. Farebnú obálku knihy vytvoril Tony nezvyčajne - formou mapy Veľkej rieky, ako Dunaj starí trampí - keď boli mladí, nazývali. S tlačou a vydaním mu pomohol syn. V júni 2015 na stretnutí Tramp klubu sme túto knižku spolu pokrstili nealko pivom. Hneď bol o ňu veľký záujem, takmer každý prítomný si ju zadovážil a rýchlo sa minul celý náklad. Som rada, že som si do svojej knižky dala napísať Tonyho venovanie. Neskôr mi do starej vodáckej mapy Dunaja zakreslil miesta, ktoré v knihe spomína. Plánovali sme ich spolu navštíviť, aby mi priamo na mieste ukázal, kedysi známe trampské fleky v okolí Micherovej zátoky, Biskupického ramena, kde bola Jama, Kocka, či Epides s obľúbeným hlohom.

O trampskú literatúru sa vždy zaujímal. Podieľal sa na tvorbe a vydávaní trampských časopisov v období druhej polovice min. storočia, v dobách

neprajných trampingu zo strany vrchnosti. Tony bol tiež prispievateľom a pravidelným čitateľom už spomínaného Malokarpatského občasnika a Tramského spravodaja.

Tonyho zdravotný stav sa tento rok zhoršil, TS som mu iba posielala po Charlie do nemocnice. V auguste bol vo vážnom stave hospitalizovaný. Ešte júlové číslo mu do nemocnice zobrala jeho sestra. Povedala, že vždy si ho prečíta. A keď už nevládal čítať, prečítali mu z neho správičky, novinky, zaujímavosti jeho najbližší. Zostali po ňom hodnotné spomienky a fakty o trampingu najmä v Bratislave a okolí.

Tony, za Tvoju literárnu tvorbu Ti ďakujem.

Andy Bábovka

Foto v texte Džipo: Krst knihy Jicarilla, TCB jún 2015

SPOMIENKA NA HARRYHO, TO ASKALONA

Zachmúrený, málovravný, nekomunikatívny - takého sme ho poznali v posledných rokoch, keď občas prišiel na stretnutia TCB. O to viac vedel komunikovať prostredníctvom hudby - bol výborným hráčom na basovú gitaru.



V mladosti hrával dokonca na vystúpeniach v slávnej Tatra revue. Kamarát Sojka si ho pamätá pred vyše pol storočia ako hrával vtedy obľúbený charleston.

Spoluosadník Bill s ním roky pracoval v Slovšporte. Bol v kontakte s príbuznými a tak sa zúčastnil aj pohrebu. Nad vencami vystavili fotku Harryho ako hrá na kontrabas. Na poslednú rozlúčku s ním zaznela pieseň z filmu „Vtedy na Západe“ a samozrejme tramská pieseň "Askalona". Pri kondolencii Bill vtisol dojatej Harryho dcére do ruky odznak osady Askalona.

Harry sa pred dvoma rokmi sa prihlásil aj za člena Tramp clubu, ale dávnejšie sme ho medzi nami nevideli. Ak prišiel, tak iba pre časopis Tramský spravodaj a hybaj domov. No a pred Vianocami oznámil Bill správu o Harryho skone.

Na Harryho zaspomínala aj tramská chodiaca encyklopédia – Čárli:

TO Eldorado (zal. v r. 1945) - šerif Franc a Čárli s Kavkou, sa ako muzikanti pridali k slávnemu hudobnému zoskupeniu TO Utah. Bolo to koncom 60. r. min. storočia. Neskôr, keď už starší Utaháci menej hrávali, Franc založil kapelu *Pontoňáci*: Čárli s Kavkou mandolíny, Harry kontrabas, gitara Bojdo (TO Modrá hviezda). Pridal sa Flekoš s gitarou, prišli a odišli rôzni muzikanti a speváci. Pontoňáci hrávali na mnohých koncertoch a stretnutiach, vystúpili aj

na festivale v PKO. Na trampských podujatiach vystupovali pod názvom *Veteráni*, ktorý opäť vymyslel Franc - toto pomenovanie sa mu medzi trampingami viac pozdávalo. Tak si ich a Harryho mnohí pamätáme zo stretnutí TCB v kultúrnom stredisku v Rači.

Napísala + foto (Harry na TCB, apríl 2019): Andy Bábovka

Blahoželáme

Meč žije!



„Pablo“, TO Hay river, oslávil 3. októbra 70 rokov.

Anton „Andy“ Blaško, TO Manila, oslávil 26. októbra 87 rokov

Ing. Karol „Čárli“ Valla, TO Eldorado 1945, oslávil 4. novembra 91 rokov!

Ing. Ladislav „Šperhák“ Petrík, Osada veselých samotárov oslávil 6. novembra 91 rokov!

Stanislav „Špricke“ Šnirc, TO Zlatá Kaledónia, šerif TOI a člen Tramp clubu Bratislava oslávil 3. decembra 70 rokov

Pavel „Budulínek“ Fabšo, TO Askalona, oslávil 25. 11. 85 rokov.

Ľudovít „Ludi“ Porubský, TS oslávil 21. decembra 81 rokov.

Jubilantom blahoželáme a prajeme veľa zdravia!

redakcia TS



Správy z osád

●●Pekaringo – letné vystúpenia kapely

Pekaringo - Pedro, Kali, Ringo a Vlado sú členmi kapely a zároveň aj osadníci TO Pohoda Karlova Ves, speváčka Lucia, je vedúca skautského zboru 113. Modré hory. Takže k prírode a trampingu majú všetci blízko. Najradšej hrávajú pre kamarátov pri ohni na pohodľáckom fleku, či na iných trampských osadách a stretnutiach. Kvôli záujmu občas hrávajú aj pre širšie publikum. Jarné nedeľné hrania v Lesanke na Kačine ale zrušila prvá vlna C 19. Fanúšikovia a sympatizanti kapely stále posielali otázky: "Kedy bude Pekaringo hrať?" Našťastie uvoľnenie počas leta prinieslo možnosť niekoľkých vystúpení:

V Pezinku 23. júla podvečer vystúpilo Pekaríngo v komornom, príjemnom prostredí átria v *Radnici na námestí*. Na bezoblačnom nebi v okruhu niekoľkých kilometrov sa objavil jeden, jediný mrak. A rovno nad radnicou. A tak po prvej pesničke sa kapela aj diváci museli ukryť pred dažďom dovnútra. Našťastie po polhodničke pršať prestalo a trampský swing i niečo z džezu znelo v centre Pezinka do 22. hodiny.

Poslednú júlovú sobotu sa konal koncert *Pekaríngo v letnej Kuchyni*, tretí ročník. Slnčné počasie z čista-jasna vystriedali dažď a vietor. Chalani z kapely si ako trampi vedeli poradiť. Natiahli plachty a hrali a spievali. Možno práve preto sa príroda zľutovala, rozsvietilo sa slnko a napokon sa hralo do neskorých hodín.

Posledný júlový štvrtok Pekaríngo vystúpilo na obľúbenom mieste pre kapelu aj poslucháčov. V karloveskej zátokke na brehu karloveského ramena v bufete *Mark Twain*. Tam zasa bolo veľa komárov, premnožených po rozvodnení Dunaja začiatkom júla, ale trampov a sympatizantov kapely to nemohlo odradiť. Prišlo aj veľa kamarátov z Tramp klubu. Kaktus z lodenice Tatran pre všetkých dokonca pripravil pochúťku - vynikajúci guláš. Nie však z mäsa, ale z huby – sírovca. Bol ešte lepší ako keby v ňom bolo mäso.

Posledné letné verejné vystúpenie sa uskutočnilo na známom festivale *Country Lodenica Piešťany* v prvý večer podujatia – vo štvrtok 27. augusta. Hlavný organizátor podujatia Franc (TO Old Klondike) každoročne dáva priestor aj kapelám hrajúcim pre menšinové publikum. Tento rok festival na hlavnom pódiu zahajovalo Pekaríngo a napriek tomu, že vystupovalo v úvode, v publiku bolo už plno fanúšikov trampskej hudby.

Vrcholným vystúpením kapely mala byť účasť na koncerte 11. októbra: *Hudba z trampíria – 100 rokov trampskej pesničky* v legendárnej pražskej Lucerne. Korona to ale zmenila - vid' info na str. a plagát na str. 33.

Info: Pekaríngo, foto (str. 8): Svorad, Kvetka, Vlado, Andy

●● Ako obdobie C 19 krízy prežívajú naši najstarší trampi?

Tohtoroční jubilanti – obaja 91 roční Čárli a Šperhák, toho už zažili: predvojnové obdobie, vojnu, februárový prevrat, spoločensky drsné 50-te, nádejné 60-te roky, všetky obmedzenia zákazy, ale aj slobodu, ktorá prišla po roku 1989. Takúto zmenu v živote, aká prišla v tomto roku, už veru nečakali.

Čárli je už viac mesiacov u dcéry Zuzky v Nemecku, o dianí u nás má pravidelné telefonické informácie od kamarátov. Na chatke v krásnej prírode neďaleko Berlína sa stará o šteniatko – fenku Maya, varí, pracuje na záhrade, pripravuje drevo. Drží sa v zdraví a dobrej kondícii.

Šperhák je v starostlivosti dcéry Katky s rodinou, občas chodíva na chatu v bývalej Micherovej zátokke. Spomína na staré časy trampovania, keď bol ešte mladší. Na to ako chodili s osadou táboriť na Granadu, ako si tam postavil

zemljanku, na jeho plavby na Dunaji, vandre po celom Slovensku aj v Čechách. Počas nášho silvestrovského telefonátu a novoročného priania si zaspomínal na Silvestre svojej mladosti. S Bikinim a Megom sa hahanovali na Švéd'áku zaviati snehom (oblasť v okolí Javorníka trampí Brčko a Ted Yukon nazývali Švédsky park-Švéd'ák, chodievali tam vtedy so sekerkami, ktoré boli švédskej výroby). Inokedy sa Šperhák s Bikinim plavili pomedzi kusy ľadu, plávajúcich v Dunaji, na Ostrov kormoránov. Predstava Silvestra vo vykúrenom stane pomocou ruskej piecky na petrolej sa ale nevyplnila. Teplo žiadne, plno smradu a stan zvnútra úplne vlhký.

Premrznutým, uzimeným trampom – vodákom šampanské na silvestrovský prípitok ani veľmi nechutilo. Zohriali sa až na druhý deň, keď pádlovali proti prúdu späť popri ľavom brehu Dunaja a museli popri tom odstrkovať kusy ľadu, aby medzi nimi preplávali.

Telefonicky sme si odovzdali vianočné a novoročné priania s mnohými ďalšími trampami z generácie, ktorá začala trampovať počas 2. sv. vojny alebo krátko po nej: Luby, Šaman Myšina, Jacky, Typši, Stanley, Pubo, Belina, Kidovka, Mesác, Kid, Pivec, Pedro Kačiňák, Ježek ...

Všetci sa našťastie držia v zdraví a ich optimizmus aj v týchto, najmä pre nich neprajných časoch, môže byť príkladom pre nás mladších.

Andy Bábovka

●●Prišli správy aj od trampov spoza veľkej mláky či od protinožcov:

Darinka a Bubro z Austrálie sledujú naše stretnutia na Slamke prostredníctvom trampskej stránky *severka.online*. Napísali:

Srdečná vďaka za správu z augustovej sleziny. Pekne je vidieť ešte tých pár známych tvárí. Jackyho sme dobre poznali, prosím pozdrav ho od nás a že všetko najlepšie. Keď sme ho náhodou ešte doma na Slovensku stretli, vždy sme mali debatu, ale že má už 88 rokov, to sme si nemysleli. Často prišiel aj s Karpym na TO Mustang na Granade. Posielame pozdrav pre Vás a kamarátov.

Jano a Darina

Novoročné PF a pozdravy prišli do redakcie aj od Apača a Danyho z Kanady, od Matesa z Austrálie, Lilky zo Švajčiarska.

Pozdrav poslal aj Fred Jedlička za Trampské muzeum:

Ahoj kamarátky, kamarádi, príznivci Trampského muzea, dovoľte mi, abych Vám za tým trampského muzea poďakoval za Vaši prácu, Vaše dary i sponzorské príspevky pro Trampské muzeum v r. 2020 a popřál Vám šťastné a veselé svátky vánoční a do Nového roku 2021 zejména hodně zdravíčka, štěstíčka, lásky, rod. spokojenosti s mnoha Vašimi osobními i pracovními úspěchy a samozřejmě také kupu dobrých kamarádů u hřejivých táboráků s pěknou trampskou písničkou.

Za tým Trampského muzea - Ahoj Fred

●● Čeští a slovenští trampové v Austrálii – filmový dokument

Realizačný tím, ktorý pred pár rokmi natočil viacdielny dokument o trampingu „Zvláštní znamení touha“ a tiež dokument o trampoch emigrantoch v USA a Kanade natočil ďalší dokument. Tentokrát o trampoch v Austrálii.

Realizáciu filmu priblížil Paddy (Naše museum Praha) na internetovej stránke trampský magazín.cz (redakčne upravené):

V sobotu 22. srpna proběhla předpremiéra dokumentu České televize v restauraci Na statku v Jevanech. V plném sále se potkávali trampové, kteří Austrálii navštívili s trampy a paďoury, kteří by tam rádi jeli. Dokumentární film ukazuje hlavně na veliké kamarádství, lásku k přírodě a vztah k vlasti. Zavádí diváky na místa kde se konaly potlachy, na místa kam trampové dlouhodobě jezdí. Tam v panenské divočině prožívali společná setkání a výpravy. Na filmu se podíleli scenárista a autor námětu Ňuf – Fedro Skotal a režisér Václav Křístek.

O vysielaní dokumentu 15. septembra na Čt 2 našu redakciu a ďalších kamarátov informovali Bubro a a Darinka z Austrálie. Poslali link, na ktorom si dokument bolo možné pozrieť po odvysielaní: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/12459686777-cesti-a-slovensti-trampove-v-australii/21956226840/>

Pár reakcií na dokument:

Dokument mnohí z nás videli, prijatý bol veľmi kladne, konečne dostali priestor aj slovenskí trampí. Bolo v ňom veľa záberov z prírody, z trampskeho diania. Pri mapovaní života trampov emigrantov u protinožcov sa hovorilo najmä o generácii z druhej polovice minulého storočia. Pripomeňme si teda na tomto mieste aj tých, ktorí u protinožcov zapustili korene ešte skôr:

Medzi trampami bol dobre známy aj *Ray z Prahy*. Emigroval do Austrálie v r. 1939. Z celosvetových potlachov ho poznali mnohí trampí aj u nás doma i v Čechách. Zúčastnil sa ako takmer storočný aj IX. celosvetového potlachu na Bombala river v marci 2014. Bol plný energie, rozprával príbehy a vtipy, bol zakladateľom Streleckej asociácie (Pivty – rozhovor o potlachu, TS máj 14).

Alex Sklenica – Indoš (1922-2000), šerif TO Dakota. Legenda slovenského trampingu, tramp, zálesák, vodák, inovátor, cestovateľ.

To je iba pár z prívlastkov, ktoré sa na neho hodia. Naši najstarší trampí si ho ešte dobre pamätajú. V našom trampskom slovníku zostal po ňom výraz jeho inovácie táborenia v zime a v snehu – *sahagan* či *sahaganovanie*.

Do Austrálie emigroval v r. 1949 a so svojou ženou Jackie, spolu ju prebádali krížom krážom, aj na vlastnoručne vylepšených bicykloch, usadili sa v Tasmánii. Ako dobrovoľník pomáhal pri záchrane turistov v divočine, bol autorom mnohých zlepšení výbavy záchranárov, stál pri zrode záchranárskej organizácie. Jeho život v tomto novom domove pútavo opísal Apač v knihe Pod Južným krížom.

Andy Bábovka

Miesto zvané Wara Gamba, spomínané vo filme som pred rokmi navštívil. Veľmi ma to dojalo, pripomenulo mi to čas, keď som bol v Austrálii na návšteve u mojej sestry žijúcej v Sydney. Práve na Wara Gamba ma doviedli traja českí a jeden slovenský tramp, s ktorými ma sestra zoznámila. Kúpil som si tam malý suvení – ozdobnú lyžičku.



Spomienka+ foto: Pubo (TO Eldorado 1945), september 2020

AHOJ, v noci som dostal od Dariny z Austrálie link na program z cyklu tramping v zahraničí, tentokrát z Austrálie. Bol som unesený z celého dokumentu, hlavne keď som začul v slovenčine Janka a Darinku a kopolu viacerých slovenských trampov. Poznám ich z Celosvetového potlachu v r. 2001 pod Južným krížom. Tam som sa cítil omnoho pohodlnejšie už aj z dôvodu, že na stožiaroch viala aj slovenská zástava a pre mňa tam bola aj iná atmosféra ako na celosvetových potlachoch v USA a Canade. *Apač, Kanada*

TRAPSAVEC - trampská literárna súťaž a **TRASA – trampská foto+grafická súťaž** **Úspechy slovenských trampov**

Rok 2020 nie je normálny. My sme normálni. Ešte kým bolo všetko normálne, tak trapsavci a foto-grafici poslali svoje práce do tohtoročných súťaží Trapsavec a Trasa. Aj porota ich posúdila a ohodnotila. Akurát výsledkový oheň sa nekonal koncom mája, lebo korona... Presun na septembrový termín znamenal síce návrat k pôvodnému termínu konania, ale zároveň sa strafil do nových obmedzení znamenajúcich komplikácie pri cestovaní medzi Českou a Slovenskou republikou. A tak aj za celkovo menšej účasti zahorel pri juhočeskej obci Kadov oheň 46. ročníka literárnej súťaže Trapsavec a 27. ročníka Trasy.

Slovenskí autori sa opäť so svojimi príspevkami nestratili a vo viacerých kategóriách obsadili stupne víťazov. Nižšie nájdeš práce a ich umiestnenie.

A môžeš skočiť na www.trapsavec.cz, kde sú propozície súťaže aj archív minulých ročníkov.

Výsledky 46. ročníka literárnej súťaže TRAPSAVEC



„Ještě nikdo nikdy v historii Trapsavce nezískal čtyři ceny najednou“, tak sa vyjadril organizátor Hafran na margo mladej nádejnej autorky Zuzany **Zápalky** Števkovej. Okrem troch ocenených básničiek v kategórii Poézia do 23 rokov a 2. mieste za poviedku v kategórii Próza do 23 rokov získala aj cenu za najlepšie ohodnotenú prácu autora do 23 rokov – Malého Trapsavca. Slovenské psavcobranie podčiarkol prvým miestom v kategórii Poézie oldpsavcov Adalbert Mezei – D’Ady. Mimochodom, s rovnakým bodovým ohodnotením ako Zápalkina najlepšia básnička...Uvádzame dve z víťazných básní:

Pracovná sobota

Vyziabnutý pikolík v saku po staršom bratovi
ignoruje nedopité fľašky
a Boha, ktorý sa plazí popri stene
s opadanou omietkou
Na konci šichty
dlhej ako cesta z Brna do Prahy
si oblečie pásikavé tričko
(modro-biele)
Pripne Pegasovi odložené krídla
rozhodí ruky
a majetnícky zvolá
„CELÁ OBLOHA JE MOJA!“

Adalbert Mezei – D’Ady Trapsavec 2020 – 1. miesto poézia Oldpsavci

Hodiť si to

Hodila som si mincou a letela dlho.
Na jednej strane má vyrazenú
túlavú topánku.
Viem, čo to obnáša.
Dostatok problémov, nedostatok spánku
a občas mráz kresliaci mapy ciest,
ktoré nevedú nikam.
Ale ja si s diaľkou tykám.
Na strane druhej – domček.
V ňom určite znie ťapot detských nôh
a smiech, ktorý do nôt píše

hudbu domova.
Pokoj, pohoda.
A večer čo večer hlava sklonená
na rovnaké miesto.
Hodila som si mincou a zostala stáť na hrane.

Zuzana Števková – Zápalka 1. miesto + Malý Trapsavec 2020 – Poézia do 23 r.

Výsledky 27. ročníka foto+grafickej súťaže Trasa



Po vlaňajšom viacnásobnom prieniku kamarátky Šmidly na stupne víťazov (vrátane hlavnej ceny), putuje Dědek Trasák, ako aj cena divákov opäť na Slovensko, k **Haluzovi**. (Asi na budúci rok bude zas „odsunutý“ do porotcovského kresla...) Dve ocenenia však znova brala Šmidla a pridali sa ďalší z ostrieľaných slovenských autorov **Joko**.

Dědek Trasák (putovná hlavná cena)

Bohdan Mezei – Haluz za fotografiu Stačí malý plamienok a zahoria hviezdy

Kategória Oheň

1. miesto: Bohdan Mezei – Haluz: Stačí malý plamienok a zahoria hviezdy

Kategória Vol'ná téma pre pokročilých

1. miesto: Bohdan Mezei – Haluz: Zaprší či nezaprší?

2. miesto: Peter Jokl – Joko: Prichádzanie

3. miesto: Marta Furdíková – Šmidla: Bicyklotramping – keď na stave duše záleží

Kategória Tramská grafika

1. miesto: Marta Furdíková – Šmidla: PF

Počet účastníkov bol oproti vlaňajšku o niečo vyšší, ako aj počet zaslaných prác (podrobné čísla a všetky zaslané práce nájdeš na trasa.webnode.cz) a tak bolo z čoho vyberať. Tejto neľahkej práce sa zhostila päťica porotcov: Iva Kučerová – Draculea, Peter Pintér – FOtep, Jan Pohunek – Přebral, Šárka Škorpíková, Magdalena Dvořáková – Waki.

Zdroj+ foto (str. 36 a 37): severka.online, redakčne upravené

100. výročí vzniku trampské písně
85. výročí narození Wabiho Ryvoly
85. narozeniny Bědi Šedífky
80. narozeniny Jitky Vrbové.
Marko Čermáka a Tony Linharta



HUDBA Z TRAMPÍRIA

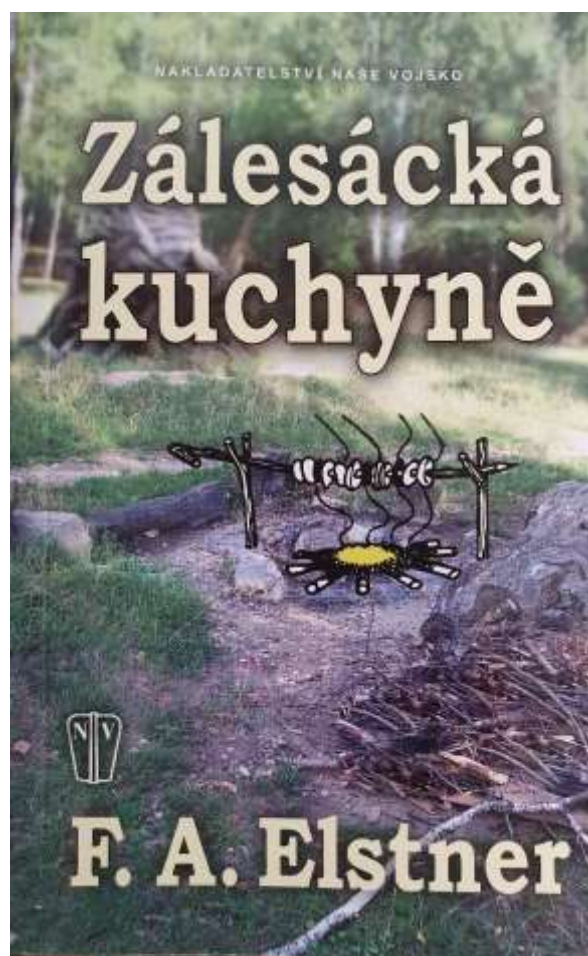
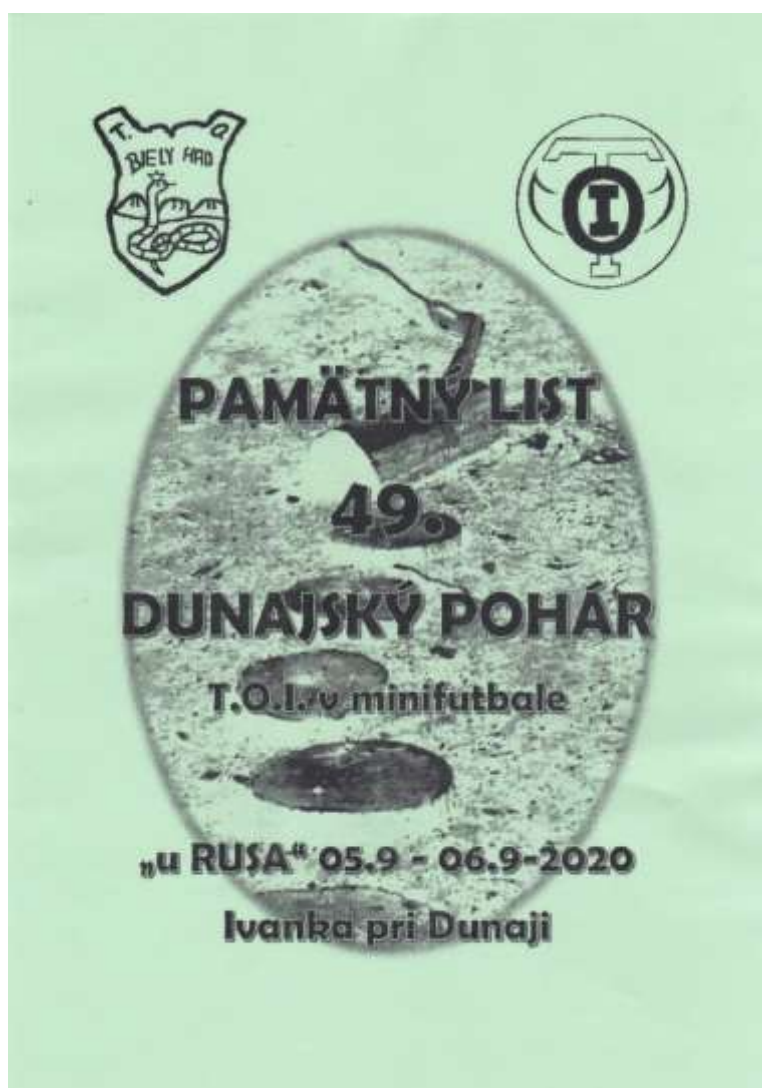
LUCERNA, VELKÝ SÁL
28.03.2021 - 17.00 HOD

ŽALMAN * ROMAN HORKÝ *
MARKO ČERMÁK & PABĚRKY *
KARABINA * PEKARINGO (SK)*
BĚDA ŠEDIFKA & KOMÁŘI * BPT *
HOBOES REVIVAL ALVA * T.E.BAND *
FALEŠNÁ KARTA * JITKA VRBOVÁ
& HONZA FRÜHWIRT * PACIFIK *

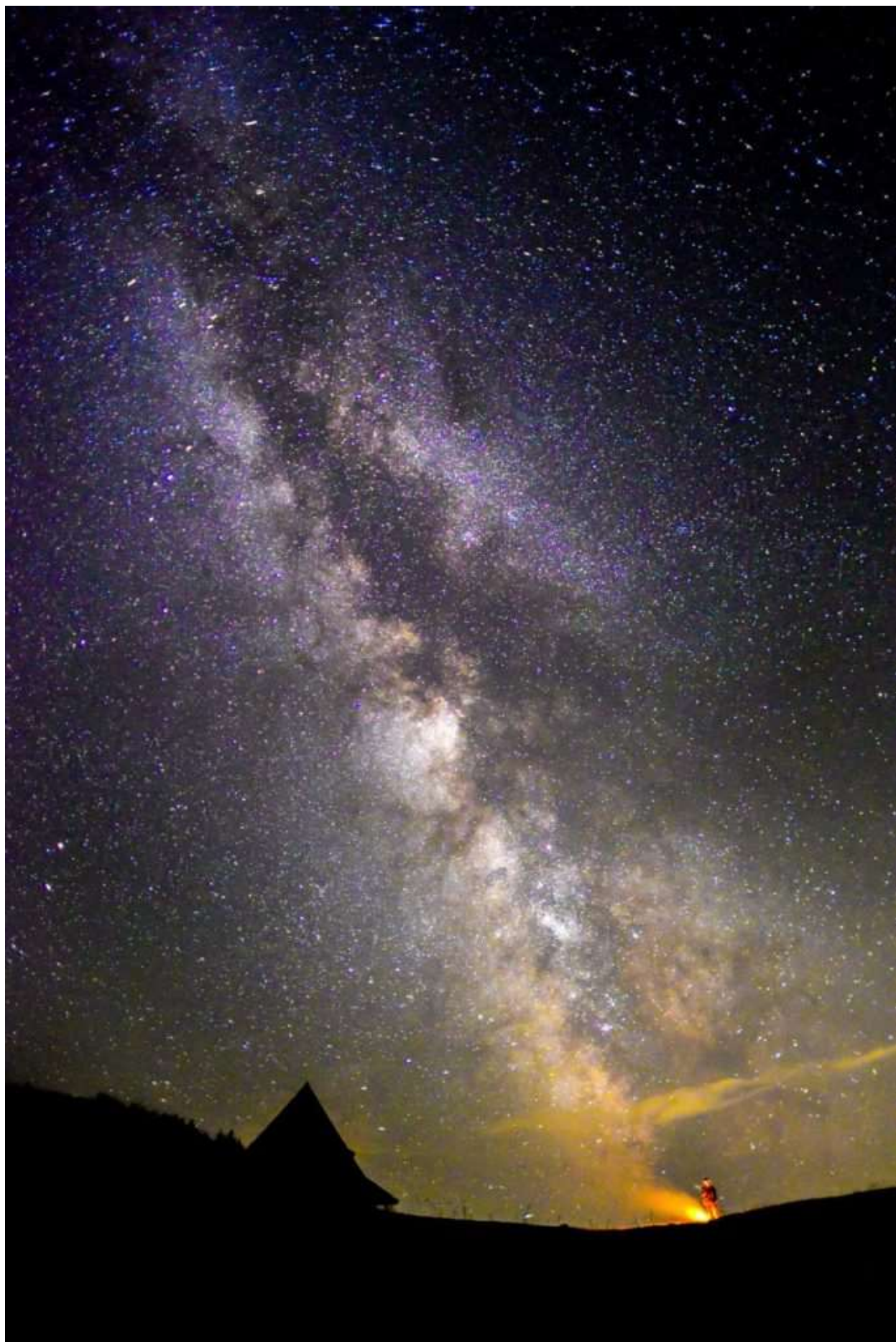


ticketmaster®





Dunajský pohár TOI v minifutbale, str. 15 ; Do našich knižníc, str. 19



STOPA – 1. miesto v kategórii OHEŇ: Bohdan Mezei – Haluz: „Stačí malý plamienok a zahoria hviezdy“, str. 32



Šmidla



PF 2021, autor koláží: Džipo



PF 2021, autor koláží: Džipo



PF 2021, autor koláží: Džipo